

סד:

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

מסורת הש"ס

(א) מלכותא נה פרה
(ב) נרטה יע. עריות
(ג) פיה ח"י (ג) [תוספתא]
(ד) מנחות פט:
(ה) פ"ב וקרא [פרשה]
(ו) וברכות לא: [וש"ג]
(ז) זכח"ס י"ג: (ח) יומא
(ט) זכח"ס [וש"ג] (ס) זכח"ס
(ע) [וש"ג] (פ) חז"ל לטעלען
(ק) [וש"ג] (ק) וקרא לא: (כ) כח"ס
(כא) חז"ס: (כב) [וש"ג] (כג) [וש"ג]

תורה אור השלם

1. והקטיר הבן
המזבח לחם אשה
2. וירקב ג' א
3. והקטיר הבן
המזבח לחם אשה
לרית נחל על חלב בל
4. וירקב ג' א
5. ברב עם הדרת מלך
והנאסף לאם מחלת
6. משלי יז כח
7. אבך ברב שור או
8. הנכבד כשב או כבוד עו
9. חתונה קדש עם אשה
10. מקום טהור על המזבח
11. ואת חלבם הקטיר אשה
לרית נחל לך
12. מכבד יז ח
13. ושחט צמה על דרך
14. וירקב בני ארצו הבית
15. חתן זכו על המזבח
16. וירקב א

מוסף רש"י

[illegible]

שחל להיות בשבת. ואינו יכול לתקן^ה המקלות: ידו על כסף חבירו.
ומתלה אותו בגדי ארצותיו ודורו: **במים**. קטרה: ושכח לה כהן
המים. בשבת קאמר שלא היו יכולין להוליך פסחיהן לבתימן: **במל**.
למני הסודר הוא בין הסודר לחומת עשרת נשים במחלת עליית השר:
במ^ה שולח הוא שורט ככל עין וכו'. וזהו:

עשרה ועדה עשרה ישראל עשרה:
מספיק ליה. דילמא בנת אחת צוה
לשוחטו יהיו זה שלשים: או צוה

אחר וזו שלש כמות בעין עשרה
עשרה הלך שלש כמות בעין ידלמא
צורה אחר וזו קאמר וזו שלש בעין
ידלמא בנת אחת קאמר ואינו יכול
לשחטו בפתות משלים: **בג** פני
עייני שלשים. כרישא ואחתי
מסחיהן ונפקי עשרה מנייהן ועייני
יחדשים דאי בהדרי קאמר הא איכא
אין שלש כמות קאמר הא איכא:
נגעלין סנן. מלאהן קאמר נסים:
נגעלין צריסא. וכל זמן שאין נגעלין
מלאהן מניחין אותם ליכנס ולא
יושיבין לזמא עייני כולבו ואין כאן
שלש כמות: **סס** ופלוס כו'. במסכת
עדות מן ארבעה דברים העיד

עקביה בן מהללל כו' וקמי התי
הוא היה אומר אין משקין לא את
הבירות ולא את המשוחררת אמרו לו
מעשה בברכותי שפחה שהיתה
ישראלית שהשקו שמה וזכרנו
אמר להם דומה השקו דומין לה
היו אותן שהשקו ויגדלו אמר רבי
יהודה חס ושלום שקביא נמנה
שחין עורה נעלה כו' כשהיתה נעלה
על כל אדם נצרכי פסחים שהקל
גדול ורש אין לה אחד כחמה
ויוראת חטא כשהיה: **פסח מוציאין**

על שם שנחמך: פסח מעובין. עב
על שם שהעם רב: וסקטירו. משמע
לנכון שלא יקרב חזנים של קרבן
לחזנים של קרבן אחר: שיהא כולו
לחצור. כל האמורין של קרבן:
תפיסה בעלמא. תופס כוליא ומראה
לגליתא והוא נתון פול או אכן כנגדה:
מאי עמא. שורה שכולה כסף כסף:
כיניא דימא. כשהוא מחזיר הריקן
ומקבל המלא ומינין מחזיר ריקן על
ההוב ומקבל מלא של כסף והוא ליה
מורידין בקדוש: חוץ מצבין לבונה
של להם הפנים. שהיו ממין אותן
שאלו להם על השולחן והתקינו להם
מושב שוליים רחב כדי שלא יספחו
על הלהם שאללו ויפרקו דופטותיו
שהיה עבור דפנות כמין מינה פרוצה
משני רוחותיה: מקבלה ואיך כו.
המביש וסחא את כן הבקר והולך
בני אהרן וגו' ואחר מר במסכת
תמנהגה (דף יא.) והקריבו 11 קבלת הדם
על הקבלה שטעונה כדמה: כי
שחטתם מינה הולכה שלא כרגיל. כי
היא הולכה ופולחנה היא בשליה

קריבו נפקי בשליה פקח קתא דחגיגה
 ז. מלך. שהיו כולן עוסקין בעבודת
 ההמנוח מלך שנתה שנת לידו: מאן סנא
 דק בתל (דף קמא). פסח בשפיכה
 ודקן שגריך מתנה באזעב אלא חטאת
 אלא כבוד שור וגו': אלא דמס. אלמא
 מאן וכמיז דמרוק ולא כמיז דמשפך:
 ועולה

אחרי וירקה וירקה מעולה. בפי' אחריו מקומן (ובחסד מ.) פיר' ונלך מעולה מה עולה שמים שהן ארבע אף פסח כ"י ומשני אחר אר"י לה' ל"י לתיבת קצין בעולה קצין בחטאת הו' להו' שני מבחינן הבאין לאחד ואין מלמדיו וקשה לר"י דהי' דלא יליפין משני מבחינן הבאין לאחד כמה מעשר מולד' מבחינן אחד מייחיד צבור ומעשר ופסח' דאיכא גזירה שז' נילף שפיר מעולה דאין גזירה שז' למחלה ואומר ר"י

והקטירין על גבי המזבח וישבה לה בדר הבית במקומה עומדת חש פסחיהן: גמ' א"ר יצו' אלא בג' כתות של ארס מ"ש קהל ועדה בבת אחת אי בזה שלש כתות של של' ודע"כ א"ס וטעם דמצי בהו קרינ' דאמרין התם דהיו נש' כמזבין ושגשגה כמזבין לפרוץ גש' מעולה או מעולה ילפא מנייהו והשתא אחי שפיר הו' דמסקי הוו לו שני כמזבין הנאין כמאחד דלמטוניי ללא יולף כמזבין שיה' אחו דדומיא דמכז בהו כמזבין קא ממעט דליה בהו גזירה שיה' כמזבין:

דאי בבית אחת הא איכא ואי בזה אחר זה הא אפי' עשרה דעילי תלתין ועבדי עילי עשרה ונפקי עשרה עשרה: נכנסה כת ראשונה וכו': אייתר אביי אמר גועלין תנו מאי ביניהו איכא ביניהו למסמך אניסא גועלין דעילי מעלו וסמכין אניסא רבא אמר גועלין חכמה וזהא דתנן ס"א ר' יהודה ח"ו שעקביא בן מהללאל נתנו כל כל אדם בישראל בחכמה ובידאת חטא כעקביא בן מהללאל ורבא מתריץ למעמיה אביי חטא למעמיה שנגעלה על כל אדם בישראל בחכמה ובידאת חטא כעקביא מתריץ למעמיה אין בעזרה בשעה שגועלין אותה ע' ובידאת חטא כעקביא בן מהללאל תנו רבנן מעולם לא חוץ מפסח אחד שהיה בימי הלל שנתמך בו זקן א' בפסח מעוכין תנו רבנן ^פפעם אחת ביקש אנריפס המלך ישראל אמר ליה לכהן גדול תן עניך בפסחים ג' ונמצאו שם ששים ריבוא וזגי כליות כפלים כיוצא ושהיה בדרך רחוקה ואין לך כל פסח ופסח שלא נגמ' בני אדם והיו קוראין אותו פסח מעוכין נטל כולא ד' מקטיר להו והכתיב ^ייהקטירו ^יישראל ערב חלביו של' מלכו חרא חרא והתניא ^ייהקטירו ^ישיהא כולו כחמור דשקיל מיניהו עד דיהבין ליה מידי אחרנא: כהני' דמאי טעמא אלימא דילמא שקלי דרבהא ומעיילי דס' שקלי כר מאתן ומעיילי כר מאה אלא דהכי שפיר משוליים וכו': תנו רבנן כל הביוכין שבמקדש לא י' מבוכי לבונה של לחם הפנים שמא י'ניחום ויפרוס וקבל הכהן וכו': לא סגיא דלאו ישראל היא גופא קמ' וקבל הכהן הלא קמ' לן ^ימקבלה ואלך מצות שמעת מינה הולכה שלא ברנל היא הולכה דילכ' ואלא מאי קמ' הא קמשמע לן ^יברב עם הדרת ^ימחזיר את הריקן וכו': אבל איפכא לא מסייע ליה לר' ^יבן לקיש אין מעבירין על המצות: כהן הקרוב אצל המזון כבודיקא א"ר חסדא ר' יוסי הגלילי היא דתניא ^יר' יוסי תזורק על המזבח ואת חלבם תקטיר דמו לא נאמר אל' ואלא חלבם למד על ^יכבוד ומעשר ופסח שהן טעוני' לגבי מזבח מגלן דטעונין ^ייסוד אמר רבי אלעזר אתי' כתיב הכא את דמם תזורק על המזבח וכתיב התם ^יאת דמו על המזבח סביב מה עולה טעונה יסוד אף

פרק קמא דנכוסים (דף יד.): ארבע עבודות נאמרו בדם שחיטה וקבלה ומזא' אשמעין ממתיניו דאיכסל לתימינו סדר הוללותו היך אי אלו ה' אכל **איכסל**. מחזור את הירקן ברישא אל דמרי מושיט ימי האי מרי **אכסל**. למחזור ואלן בדיה בנחת מקריב הכל לכותל **אכסל** ודברי ישמעאל היא דמפיק ליה מודם זכחין יפסן (ודרסי יג) במסמס ז' עבד אכל כל שאר קרבנות ממן סד על ידי זריקה כל הכלי: **דמו** א' אפסחורי נמי ממשמעי לימד על הפסח ומעשר בהמה שלא מצינו

**עין משפט
גר מצוה**

רבינו חננאל

[illegible]